

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Prima pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

git. sicut milites p̄ cōcordiam vniū frangunt hostes. p̄s. factus
est in pacē locus eius. ubi ḥfregit potētias arcū scutū gladiū
et bellū. Qualit̄ vero fieri debeat reconciliatio dicit Cris̄o. Si co/
gitatu offendisti cogita tu reconciliare. si v̄bis offendisti reconciliare
verbis. si opib⁹ offendisti opib⁹ reconciliare. om̄e p̄ctm quō cō/
mittit. eo modo de ipso agit penitētia: Ettunc veniens offers
mun⁹ tuū: Aug. si frater sit absens et multū distans. p̄gēndū
est ad reconciliatiōnē nō pedib⁹ corporis. sed affectib⁹ mētis. et hu/
militer in aspectu dei venia est postulanda. deinde reuocādo in/
tentioñē ad id quod ceptum erat. offerat mun⁹. ubi h̄m Cris̄o.
Attendenda est m̄ia dei ad homīnes. qui amplius diligit d̄cor/
diam fidelū q̄d munera. dū oblationē discordantiū nō vult su/
scipere. Nemo em̄ duorū m̄imicorū potest esse fidelis amīcus. iō
deus nō vult esse amīcus fidelū. q̄dū inter se fuerint m̄imicrū.

Onica sexta post pentheco. Sermonis quinquagesimi quinti. Prima pars

Vñ turba multa esset cum ihu ē. Mat. 8. hoc
ide m̄ legitur Mat. 15. m̄ia sine potētia imp̄se
cta est a dinuta quādō aliquis ei miseretur cui
subuenire nō potest. potētia verū sine m̄ibitor
dia iniqua est et sup̄flua. sed v̄trac̄ simul mi/
sericordia vñ cum potētia est sufficiens a p̄fecta. que duo fuisse
in ch̄risto declarat presens euangeliuz. quod in tres partes di/
viditur. In quarum prima expressit christus affectum studiose
pietatis et m̄ibitorie. In scđa passi sunt discipulū defectū du/
bie tatis et ignorancie. ibi. Et responderunt. In terza turba cō/
secuta est effectū copiose latitudinis diuine potētiae. ibi. Et p̄c/
pit turbe. X Circa p̄mū quatuor facit. premittitur em̄
turbe indiligētia: Cuz turba multa esset cū ihesu: Quare vero
rāta turba esset cū ihesu. Mathe. causā assignat. narrās q̄ post
sanatam chananē filiam. venit dominus secus mare galilee. a/
scendit in montē. quē turba scientes adesse. accesserunt ad eū
portantes secū mutos et ceteros claudos a debiles. et posuerunt
omnes malehabentes ad pedes xp̄i qui eos sanauit. ita vt mi/
rarentur turbe: nec haberent quod manducarent: ea em̄ vīctua/
lia que secum detulerant. iam erant consumpta et locus deser/
tus erat. ideo nō habebant unde vīctum acquirerent. Ex quo
colligēt q̄nto ei desiderio adh̄rebāt audiētes suāē doctrinā cō/
templantes gratiosam faciem et videntes eius opera mirabilia
in tantū extra se rapti. vt de alimonie defectu nō essent solliciti.
S̄z nō poterat illis vīct⁹ defice re. qui erat cū ihu. i. Pe. 5. om̄e

Sermo

sollicitudinē uīaz piciētes in eū qz ipi ē cura de vobis. Sed o ponit pīus mētis affectus Cōuocatis discipulis aī illis quatuor ex causis. pīus locut⁹ ē discipul⁹ Primo vt dīc Ihero. q̄tenus mḡis tribuat exemplū. nō spnere cū minorib⁹ osiliari Scđo vt idē dicit q̄ten⁹ ex collocaçōe intelligat siḡ maḡtudinem Tercō vt ondat maḡtudo mie. que mīnus latere non potuit. h̄ v̄bis et tandem ope patuit. Quarto vt dīces se mīberi disciploꝝ ei tā aīos ad mīaz ic̄laret ī. Q̄libet⁹ sup̄ t̄ba; ecce v̄bū mīre dulcedis et amoris p̄edens ex int̄mis xp̄i wordis me dullis. et p̄tingēs suo vigore itima n̄a. Nec em̄ est abus qui n̄is mībius sic mībeat q̄admodū aditor n̄i cui⁹ mībādes sup̄ oīa oīa eius. Et nota q̄ xp̄us dupl̄r mībet. et dīmitatis clemēcia a h̄umanit̄is affectu. h̄ different⁹ q̄ b̄m h̄umanaz natam ita mībetur q̄ etiā spatiē. Ila. 53. p nobis doluit. dīmitatis vero clemēcia ita mībet q̄ non spatiē. vñ Mu. 3. li. dīf. Tu dīne deus meus qui aīas amas longe alte. et purius q̄ nos. iōrūptibus mīberis. quo nullo dolore sautiaris. q̄ ecce; vobis viden̄tib⁹: iaz trīduo sustinēt me. Q̄hat. dīcit q̄ iaz trīduo p̄seuerāt meū. p̄mū em̄ diez expleuerat xp̄us in curatōe languētiū. 2°. die p̄dicatōi vacauerat. 3°. vero die cū redire deberēt nō habebant viaticū. q̄ dicunt xp̄m sustinere. qm̄ adīb⁹ eius a dōctrīne int̄cti. circa xp̄a fuerant negligētes; nec habent qd̄ manduēt: duplex erat causa mībōrdie. et q̄ tandem patienterēū sustinebāt loq̄ntē. et q̄ vīctū nō habebant. C Tercō ponit imminens pīculum: Et si dimisero eos iēunios in domum suaz defītent in via? tācta est creatoris virtus. q̄ si creaturam deseret. omnia defīcerent. vnde Aug. 1. libro soliloquioꝝ. Tu dīne si deseris pariter hic. sed nō deseris. quia tu es sūmū bonum cuius bonitatis immensitas facit vt nolis creaturam deserere. Et ideo in Q̄hat. scriptū est dimittere eos iēunios nolo. ne defīciant in via. Igitur sicut scriptum est. Tren. 3. mībōrdie domini quia nō sumus dīsumpti. q̄ nō defīcerunt mībationes eius. Quar̄to ponit aduentus turbe de remotis: Quidā em̄ ex eis de longe venerant: fama em̄ xp̄i v̄bīc̄ diffusa etiāz a remotis trahēbat turbas. Luc. 4. diuulgebat fama de illo in omnez locum regionis. et de salomonē dīcīt. q̄ omnes desiderabant eū videre ppter famaz ei⁹. h̄ ecce plusq̄ salomō hic q̄ vīct famaz v̄tutib⁹ vt dīf. 2. pal. 9. D Vīc plura osiderāda occurrūt. p̄mo quid siḡfīcat p̄ turbaz istaz. turba nanq̄ ista statū hoīs siḡfīcat post p̄ctm. q̄ cū eēt dīdit⁹. vt absq̄ vlla p̄turbacōe. sūma trāql̄ lītate mētis vitaz p̄tūtē deducet donec sine morte ad b̄ftitudiez eterñā p̄ducere. turbauit seip̄m a peccādo multe p̄turbacōib⁹

agitat in **terris** & **exterioris**. ita ut nulla vita p̄ns sit tranquilla. vi dicere possim illud. & Re. 14. turbanit p̄ mea terra. turbat quidē hō exterioris mūriis. pīculis. adulūtib⁹. mīmīcīs paup̄tate. laborib⁹. faine. siti. frigore. et mille generib⁹ tribulatōnis quo usq̄ moriat in terri vero turbat ignorācia inordinato amo re. odio maluolo timore. tristitia. vanis gaudij. dolorib⁹ inumerabilib⁹. fantasmatis irruentib⁹ in mentem. ita ut nulla sit tranquilitas. iuxta illud. incursum tot fantasmatis turbat cordis sabbati. H̄c dicit de ista turba q̄ nō hēbat qd̄ māducaret. Reuera em̄ hō p̄ esum ligni vētiti amisit cibū corpale. v̄tuosissimā ligni vite quo refectus mori nō poterat. et amisit om̄es corporales delicias paradisi. Rursus p̄didit cibū mentis suauissimū. qui est contemplatio dei pfecta. & purus amor atq̄ angeloz societas. & iste cib⁹ erat homī natural⁹. vñ omnia istius vite. qz sūt contra natāz eius. ipm satiare nō possunt. semp esuriēs. semper sitiens interioris et exterioris. Eze. 7. animā suā nō satiabūt. et ven tres eoꝝ nō implebunt. qz scandalū iniquitatis eoꝝ factum est. Tercio dicit q̄ ista turba invidens erat cuꝫ ihu. qz vt dicit Au. 13. de tr. 12. nō deseruit deus hominē peccātēz ex toto. qn se exhiberet illi creatorē et viuificatorē. & inter mala penalia multa bona p̄st̄it. vñ vt idem dicit 4. sup Gen. 14. creatoris potentia & omnipotētis atq̄ om̄ina tenētis v̄tus causa est. substineti oī creature que v̄tus si aliquā cessaret. om̄nis natā desideret fuit īgitur. etiā cuꝫ p̄ctōrīb⁹ creator. seruator. p̄tector. p̄nisor. instruitor dando legē & mandata. atq̄ tandem cum eis fuit p̄ carnis al sumptūz. Jo. 1. v̄bū caro factū est et habitauit in nob̄.

Quarto dicit q̄ xp̄s sup hanc turbā mis̄tus est. hec est illa misericordia que peccātib⁹ dat spem remie. laborantib⁹ solacōis refugierū. dueris ḡram. iustis p̄mīū. que mia si nō esset null⁹ deū diligenter. qn potius eū sicut crudelē fugeret nullus bñ oportari stideret q̄ rurs⁹ si nō ēt mūd⁹ nō substineret p̄ mīltitudine iniquitatū nr̄az. atq̄ de⁹ frustra padissū fecisset ea nanc⁹ absentie mīch celestis ianua apīt ip̄e est vltimū refugium et anchora nr̄e salutis. quā deuote aspiciunt om̄ies hōies. Et accēde q̄ habūdā ter deus hanc misericordiā atulit hōi. ipsa em̄ est intra hōiem viuificatrix. ps. bñ miam tuā viuificame. Itē suscepim⁹ deus misericordiā tuā in medio tēpli tui. Itē est etiā extra hōiem ad omnem posicōis dīam. supius qd̄ ē eleuatrix in celū. ps. fiat mia tua sup nos ēt. Itē ē inferi⁹ sustētātē ne labam̄ i p̄cipiū. ps. nisi q̄ dñs adiuvuit me paulom⁹ habitass̄ i inferno aia mea. Si diœbam mot⁹ est pes meus mia tua domine adiuvabat me

Sermo

Item est ante reconciliatrix ire dei. p̄s. mia eius pueriet me Item
ē potes remunatrix. p̄s. mia subleqtur me. oībo diebō vito mee
vt ihabite in domo dñi. Ite ē a similris. adiutrix tāq̄ scutū iūo
labile. adexis oī pugnatrix oīm iūicoz. p̄s. i mia tua dispdes
oēs iūicos meos. circūq̄ p̄ter ut ab oī malo defendat. p̄s.
multa flagella peccatoris. sperantem autem in dño mia circum
dabit. ¶ Et nota q̄ licet deus sit imensus. p̄mptissimus
tñ est ad misēndū. Primo qđem rōne naturalis p̄rietatis. oīs
em̄ natura q̄nto nobilioz a purior tantumagis pia. p̄ter quod
dicit. Deus cui p̄sum est misereri semp et parere. Judith. 7. tu
qr̄ p̄ius es miserere nři. Scđo miseretur de⁹ volūtatis libertate
Exo. 33. misēbor cui volnero et clemens ero in quē mīhi pla
cuerit. Terco misēt potestatis imensitate. q̄nta em̄ est potestas
eīo. tanta est mia Sap. 11. misēris oīm qm̄ oīa potes. 4º misēt
maiestate dīgtatē h̄m em̄ maḡtudinē rei dīgtatē ē mia. ecl. 2.
h̄m maḡtudinē ip̄i⁹ sic etiā mia illi⁹ cū ip̄o est. 5º misēt v̄tū
causalitate qr̄ em̄ oīa in omnib⁹ pdixit iō omniū miseret Sap.
11. misēris oīm dñe. et nihil odisti eoīz q̄ fecisti. ¶ Nota
q̄ quinq̄ sunt que miserent valde. l. pater. filii. ita etiam deus
miseret nosre fragilitati p̄no affectu. p̄s. qm̄ miseretur pac
filiorum misertus est domine timentibus se. ¶ Item miseretur
mater filio. h̄ dei mia p̄ualet mīne pietati. Isa. 49. Numquid
obliuisci potest mulier infante suū. vt nō misereat filio v̄teri sui
et si illa oblitera fuerit. ego tñ tui non oblinistar. ¶ Misereat frater
fratri. sic a xp̄s nostri misertus est. Gen. 43. Attollens Joseph
oculos vidit benamim fratrem suū stantem. deus m̄quit misere
atur tui fili mi. festinavitq̄. qr̄ omota fuerant viscera eius sup
fratre suo. et erumpabant lacrime. ¶ Misereat amicus amico. de⁹
vero amicus noster est. qui p̄ter minūam caritatem suū filiū tra
didit in mundū. ex qua caritate p̄cessit miseratio. ¶ Je. 31. caritate
p̄petua dīlexi te. iō atraxi te miserans. Quinto misereat afflito q̄
eadem afflictiones exptus est. xp̄s at̄ venit in hūc mūdū a no
stris pbauit mībias. Isa. 53. vir doloris fuit. et sciene infirmi
tate. Heb. 5. Tū esses fili⁹ dei dīdicit ex his que passus est obe
dienciā. et ideo ex hoc iam nři misereat. Heb. 2. vñ debuit p̄ om
nia fratrib⁹ similiari. vt mībicos fieret. ¶ Quinto dicit
q̄ ista turba xp̄m sustinuit trib⁹ dieb⁹. tres dies h̄m Rabanuz
tria sūt tpa. s. aīn lege. sub lege. a post lege. duob⁹ p̄mis dieb⁹
expectat⁹ fuit xp̄s. q̄ ē p̄mis celestis et doctrina euāgelica h̄ in
die terco veit ad reficiendas aīas nřas. vel tres dies s̄t tres cog
tionez aīe. sensitua. intellectua. aīe. fidei. In p̄mis duabus mensa

non reficit contemplatio dei. qm̄ cognitio dei excedit omnē sensū et intellectū. In cognitōe vero si dei deus videt. & aliqualit̄ ani ma pascitur. sed hunc dñi nos succedit. qr̄ videmus p̄ speculum in enigma. donec ad diē glorie puenerim⁹. ubi absq; noctis tenebris videbit deus sicuti est. Satia hor̄ dixit. ps. c̄ ap̄ querit gl̄ia tua. Sexto q̄ si turba esset ieiuna deficeret in via. reuera nisi deus aliquē cibum sp̄uālis intelligēcie etiā p̄ctorib⁹ misstra ret. deficeret oīs aīa. qr̄ nō in solo pane viuit h̄. h̄ in v̄bo dei. deficeret etiā anima in cognitōe sensitua et rōnali. nisi adesset fides. in multos laberent errores. ppter cognitionē em̄ sensitū uam crediderint aliq̄ dñū esse figuratū corporis limiamētis. ppter cognitōez at̄ intellectuā errauit Errī⁹ distinguēs dñā cēnā et labellī⁹ dñndes plonash̄ tertī⁹ dies cognitōis fidei firmat mē tē adūlus om̄ez erroris defectū. heb. 11. fide mūr̄ iericho v̄rue runt. qr̄ fides om̄ez erroris munitionēs deiecit. 3 Sept̄ dicit q̄ qdā ex turba de lōge venerūt. quidā de ppe venerunt. in dei vicz duerst qui dei noticā hēbant. ps. Notus in iudea de⁹. de longe vero venerunt gētiles qui adorabāt ydola. Tho. 13. Nas tiones de longinquo ad te venient & adorabunt dñm in te. vel aliter p̄t̄m qdām est originale. qdām actuale. qdāz vero infidelitatis. qui veniūt ad xp̄m solū habētes originale. nō mul tū veniūt de lōge. h̄ habentes actuale mortale de lōge veniūt. De longe quidē eodem p̄t̄i genere. qui peccauerūt cogitatu. de longiori vero. qui peccauerūt v̄bo. sed adhuc de longiori. qui peccauerunt ope. quidaz peccant ex infirmitate. qui mīnus distant. qdām ex ignorānciā qui distant ampli⁹. qdāz vero ex electione et p̄placēcia. et isti iaz sūt a longe. qdām at̄ ex disuetu dñe. et isti sunt longius. qdām vero inuerētūde & sine timore. et tales adhuc sūt longius. quidaz at̄ etiā mala que faciunt co nantur rōne et fādīs defendere. et isti plus distant a deo. Sed terciā peccatū infidelitatis a deo distat longissime. vnūciq; at̄ aliq̄ uis veniat ad xp̄m abo spirituali indiget ne deficiat in via presentis seculi. ps. parallī cibuz illorum. quoniam in te est pre paratio eius ē.

Secunda pars.

Ecundo cum dicitur. Et responderunt ei. ostēditur discipulorum defectus dubietatis et ignorānciā. et q̄tuor facit. p̄mittit em̄ discipuloꝝ dubiū. Et respō derūt ei discipuli sui. tāgētes m̄ltipliē difficultatē pa siendi turbas p̄mo ex defectu rei vñ supple erit nobis p̄cū emē di panes. aut si adesset p̄tū vñ erit pams copia. Scđo ex mul titudine turbe: istos: tāte multitudinis. sicq; famelicos. Verō